OKRUHY POŽADAVKŮ A LITERATURA

KE STÁTNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠCE

PRO NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÝ PROGRAM SOCIÁLNÍ PEDAGOGIKA

(PREZENČNÍ I KOMBINOVANÁ FORMA STUDIA)

Část I.

Okruhy z Teorie sociální pedagogiky

1. Sociální pedagogika – její dimenze, funkce, vznik. Současný stav, tradice a perspektivy sociální pedagogiky v České republice a na Slovensku. Komparace se zeměmi s významnou sociálně pedagogickou tradicí (Německo, Polsko).

2. Komparace tradic, současného stavu a perspektiv sociální pedagogiky ve Skandinávii, v anglicky (především ve Velké Británii) a španělsky mluvících zemích (především ve Španělsku) a v České republice.

3. Profese sociálního pedagoga v ČR a v ostatních zemích. Úspěšné projekty z oblasti sociální pedagogiky v zahraničí (střední Evropa, Skandinávie, Velká Británie, latinskoamerické země) a jejich možnost aplikace do prostředí ČR. Komparace zahraničních projektů se sociálně pedagogickými aktivitami v České republice.

4. Současné pojetí sociální pedagogiky a sociální práce v souvislosti s genezí obou disciplín.

5. Komparace tradic sociální pedagogiky a sociální práce. Vývoj a současný stav obou disciplín v České republice po roce 1989 a zahraničí.

6. Aplikace vybraných právních norem v dílčích oblastech činností sociálního pedagoga. Rodinné vztahy, manželské vztahy, zdravotně postižené osoby, pěstounská péče.

7. Role sociálního pedagoga při práci s jedinci v ústavní a ochranné výchově a po jejím opuštění, práci s delikventní mládeží, s pachateli trestné činnosti, osobami drogově závislými a s jinými druhy závislostního chování, dětmi ohroženými syndromem CAN.

8. Sociologický pohledu na volný čas. Kategorie volného času a jejich vývoj v kontextu vývoje společnosti. Reflexe proměny významu a chápání volného času v kontextu měnící se společnosti s důrazem na současnost.

9. Oblasti volného času v kontextu životního stylu různých generací a sociálních skupin. Čas prázdný a čas zaplněný (časoprostorové rozpojení – Giddens; dvě kultury času – Kaufmann).

10. Využití didaktických kategorií (cíle, metody, materiální didaktické prostředky, organizační formy, didaktické zásady) v práci sociálního pedagoga.

11. Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách, odlišnost od výzkumu kvalitativnímu. Paradigmata kvalitativního výzkumu. Fáze kvalitativního výzkumu. Příprava a realizace kvalitativně orientovaného výzkumu. Etika výzkumné práce v kvalitativním výzkumu.

12. Metody kvalitativního výzkumu – metody sběru dat. Kvalitativní pozorování, dotazování, rozhovor, skupinový rozhovor, ohnisková skupina, kasuistika, případová studie, analýza dokumentů, analýza audiovizuálních záznamů. Metody kvalitativního výzkumu – metody analýzy dat. Zakotvená teorie (otevřené, axiální, selektivní kódování), interpretativní fenomenologickáanalýza (IPA), fenomenologická analýza MCA, rámcová analýza, etnosémantika ad.

13. Obecný postup, teorie a hypotézy v kvantitativním výzkumu. Postup při realizaci kvantitativně orientovaného výzkumu v pedagogice, role teorie v kvantitativním výzkumu, hypotéza a její formulace, druhy hypotéz, problematika nulové hypotézy a důvody pro její stanovování.

14. Získávání, analýza a statistické vyhodnocování dat v kvantitativním výzkumu. Proměnné a měření, kvalita měření, základní charakteristiky naměřeného souboru dat, charakteristiky střední hodnoty a jejich druhy, odchylky, kvantily, tabulka četností a grafické znázornění naměřených dat, statistické testy významnosti a testování hypotéz, vyvozování závěrů.

15. Smíšený výzkumný design. Význam a využití v sociálně pedagogickém výzkumu. Modelové způsoby mixování dat. Využitelnost dat ze smíšeného výzkumu. Validita a reliabilita v pedagogickém výzkumu a možnosti jejich zajištění.

16. Vybrané koncepty hodnot a utváření hodnotového žebříčku podle vybraných autorů. Hodnotová orientace člověka.

17. Profesionalizace a profesní etika, vztah mezi pojmy v kontextu sociální pedagogiky. Význam profesní etiky v práci sociálního pedagoga.

18. Supervize jako forma podpory sociálního pedagoga v praxi. Vymezení pojmu supervize a její dělení. Další možnosti podpory pedagogických pracovníků a jejich charakteristika. Funkce supervize a možnosti jejího využití v praxi.

19. Klima a vztahy v sociálních a výchovně-vzdělávacích institucích. Vymezení a význam pro fungování pracoviště. Utváření pozitivního klimatu. Faktory ovlivňující kvalitu klimatu. Faktory zatěžující klima sociálních a výchovně-vzdělávacích institucí. Role vedoucích a dalších pracovníků při utváření klimatu pracoviště. Kodex pracovníka v sociálních službách / učitele.

20. Podstata a význam jednotlivých fází managementu z hlediska obecného managementu. Makrořízení sociálních, výchovných a vzdělávacích institucí. Mikrořízení sociálních, výchovných a vzdělávacích organizací – příklady z praxe.

21. Manažerské funkce. Role manažera. Manažerské techniky a možnosti jejich využití při řízení sociálních, výchovných a vzdělávacích organizací. Výhody a nevýhody vybraných manažerských technik s důrazem na techniky vedení lidí v prostředí sociálních, výchovných a vzdělávacích organizací – příklady z praxe.

22. Projektový management – vymezení základních pojmů (projekt, projektová činnost, grant, dotace atd). Ganttův diagram a jeho využití při tvorbě projektu. Analýza projektového cyklu, význam logického rámce projektu. Principy tvorby rozpočtu projektu a úskalí související s řešením projektů. Příklady a využití projektové činnosti v práci sociálního pracovníka.

23. Fundraising. Cíle fundraisingových akcí. Charakteristika dílčích skupin účastníků fundraisingových aktivit. Okruhy potenciálních dárců. Metody a techniky fundraisingu a jejich využití v praxi (dotace, granty, dárcovství, sponzorství, techniky fundraisingu na místní úrovni). Tvorba fundraisingového týmu. Okruhy potenciálních donátorů. PR fundraisingového projektu. Fundraising v mezinárodním kontextu. Využití fundraisingu v sociální oblasti.

24. Strategické a legislativní dokumenty a jejich význam při budování systému finančního vzdělávání, význam budování finanční gramotnosti. Standardy finanční gramotnosti. Hospodaření domácnosti (osobní rozpočet, rozpočet domácnosti, osobní aktiva a pasiva, majetek a závazky).

25. Ceny (cenové praktiky v pojetí marketingu, v pojetí nákladů, odlišné ceny téhož zboží). Peníze, placení (podstata a funkce peněz, hotovostní a bezhotovostní placení). Finanční trh, finanční produkty a finanční plánování a využití v praxi sociálního pedagoga.

Literatura:

1. BAKOŠOVÁ, Z. 2006. Sociálna pedagogika jako životná pomoc. 2. vyd. Bratislava: Lorca.

2. BEDNÁŘ, V. a kol. 2013. Sociální vztahy v organizaci a jejich management. 1. vyd. Praha: Grada.

3. BĚLOHLÁVEK, F. 2016. 25 typů lidí: jak s nimi jednat, jak je vést a motivovat. Praha: Grada.

4. BOUKAL, P.a kol. 2013. Fundraising pro neziskové organizace. Praha: Grada Publishing.

5. BYČKOVSKÝ, P., KOTÁSEK, J. Nová teorie klasifikování kognitivních cílů: revize Bloomovy taxonomie. Pedagogika,2004, č. 3, s. 227 – 242. ISSN 0031-3815.

6. CALTOVÁ HEPNAROVÁ, G. 2009. Uplatnění sociálního pedagoga v sociálních službách. In Sociální pedagogika vestřední Evropě, současný stav a perspektivy. Brno: IMS. s. 81-90.

7. CAMERON, C., MOSS, P. (eds.). 2011.Social Pedagogy and Working with Children and Young People. London: JessicaKingsley Publisher.

8. CEJTHAMR, V. a J. DĚDINA. 2011. Management a organizační chování. Praha: Grada.

9. ČECH, T. 2011. Mobbing jako negativní fenomén v prostředí základních škol. Brno: MU.

10. ČECH, T.; ČERSTVÁ, L. 2009. Postavení a uplatnění sociálního pedagoga v oblasti pedagogických a pomáhajících profesí. In Soják, P. (ed.) Symposium sociální pedagogiky na PdF MU 2. Brno : Masarykova univerzita, 25-34.

11. DOLEŽAL, J., KRÁTKÝ, J. 2016. Projektový management v praxi: Naučte se řídit projekty! Praha: Grada Publishing.

12. DOROTÍKOVÁ, S., ed. 1998. Filosofie hodnot: problémy lidské existence, poznání a hodnocení. Praha: Univerzita Karlova, 162 s

13. DUMAZEDIER, J., & RYBÁČKOVÁ, V. 1966. Volný čas. Sociologický Časopis/Czech Sociological Review, (3), 443-447.

14. DVOŘÁKOVÁ, Z. SMRČKA, L. a kol. 2011. Finanční vzdělávání pro střední školy se sbírkou řešených příkladů naCD. Praha: C. H. Beck.

15. FEHLAU, E.G. 2003. Konflikty v práci: Jak se vypořádat s konfliktními situacemi a lidmi. Praha: Grada.

16. Finanční vzdělávání [online]. 2014. MF ČR [cit. 2020-03-23]. Dostupné z https://www.mfcr.cz/cs/ominister stvu/vzdelavani/financni-vzdelavani.

17. GAVORA, P. 2010. Úvod do pedagogického výzkumu. Brno: Paido.

18. GIDDENS, A. 1991. Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age. Stanford University Press.

19. GRECMANOVÁ, H 2008. Klima školy. Olomouc : Hanex.

20. HAVLÍKOVÁ, J. 2018. Sociální práce na základních školách a ve školských poradenských zařízeních: Analýza současného stavu v České republice. Praha: VÚPSV.

21. HAWKINS, P. a SHONET, R. 2004. Supervize v pomáhajících profesích. Praha: Portál.

22. HENDL, J. 2016. Kvalitativní výzkum: Základní teorie, metody a aplikace. Praha: Portál.

23. HENDL, J., REMR, J. 2017. Metody výzkumu a evaluace. Praha: Portál.

24. HIRIGOYEN, M. F. 2002. Psychické násilí v rodině a v zaměstnání. Praha : Academia.

25. HRONCOVÁ, J., EMMEROVÁ, I., KRAUS, B. et al. K dějinám sociálnej pedagogiky v Európe. Ústí nad Labem: Pedagogická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2008.

26. CHRÁSKA, M. 2016. Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada.

27. KALHOUS, Z., OBST, O. Školní didaktika. 2. vyd. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-571-4.

28. KLÍNSKÝ, P.; MÜNCH, O. a CHROMÁ, D. 2010. Ekonomika: ekonomická a finanční gramotnost pro střední školy. 3. upr. vyd. Praha: Eduko.

29. KLISZ, M. 2008. Projekty, projektová činnost. In Problematika finančních a jiných zdrojů nejen v sociální sféře. Olomouc: Hanex.

30. KORNBECK, N., ROSENDAL JENSEN, N. (eds.). 2009. The diversity of social pedagogy in Europe.Bremen: EuropäischerHochschulverlag, 2009.

31. KORNBECK, N., ROSENDAL JENSEN, N. (eds.). 2011., 2012. Social Pedagogy for the Entire Lifespan. Volume I., II. Bremen: Europäischer Hochschulverlag, 2011.

32. KRAUS, B. 2014. Základy sociální pedagogiky. 2. vyd. Praha: Portál.

33. KRAUS, B., HOFERKOVÁ, S. 2016. Ke vztahu sociální pedagogiky a sociální práce. Sociální pedagogika. 4(1), 57-71.

34. KUBÁTOVÁ, H. 2010. Sociologie životního způsobu. Grada Publishingas.

35. LICHTMAN, M. 2013. Qualitative Research in Education: A User's Guide. USA: SAGE.

36. OPLETALOVÁ, A. 2008. Fundraising pro sociální pracovníky. In Problematika finančních a jiných zdrojů nejen v sociální sféře. Olomouc: Hanex.

37. OPLETALOVÁ, A. a KVINTOVÁ, J. 2014. Vybrané aspekty finanční gramotnosti v podmínkách základních a středních škol. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

38. PELIKÁN, J. 2007. Základy empirického výzkumu pedagogických jevů. Praha: Karolinum.

39. PETRIE, P. Communication Skills for Working with Children and Young People: Introducing Social Pedagogy. 3. vydání. London, Philadephia: Jessica Kingsley Publishers, 2011.

40. PITRA, Z. 2007. Základy managementu: (management organizací v globálním světě počátku 21. století). Praha: Professional Publishing.

41. PLAMÍNEK, J. 2017. Průvodce moderního náčelníka: management pro pokročilé. Praha: Management Press.

42. POSPÍŠILOVÁ, H. Výukové cíle a metody v práci sociálního pedagoga. In POTMĚŠILOVÁ, P. a kol. 2013. Sociální pedagogika v teorii a praxi. 1. vyd. Olomouc: VUP, s. 80-92.

43. PRUDKÝ, L. 2009. Inventura hodnot: výsledky sociologických výzkumů hodnot ve společnosti České republiky. Praha: Academia, 341 s.

44. REICHEL, J. 2009. Kapitoly z metodologie sociálních výzkumů. Praha: Grada.

45. SKUTIL, M. a kol. 2011. Základy pedagogicko-psychologického výzkumu pro studenty učitelství. Praha: Portál.

46. SLOŽILOVÁ, E. 2011. Pragmatismus jako filozofický základ smíšeného výzkumného designu. Pedagogická orientace, 21(1), 51–69.

47. SOBKOVÁ, P. a kol. 2015.Sociální pedagogika a její metody. Olomouc: Vydavatelství UP.

48. Standardy finanční gramotnosti. [online]. 2018. MFČR [cit. 2020-03-23]. Dostupné

z:https://www.mfcr.cz/cs/aktualne/aktuality/2017/standard-financni-gramotnosti-29163.

49. STRAUSS, A. L. a CORBIN, J. 1999. Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie. 1. vyd. Boskovice: Albert.

50. ŠAFR, J., & PATOČKOVÁ, V. 2010. Trávení volného času v České republice ve srovnání s evropskými zeměmi. Naše společnost, 8(2), 21-27.

51. ŠIŠKOVÁ, T. 2012. Facilitativní mediace: řešení konfliktu prostřednictvím mediátora. Vyd. 1. Praha: Portál.

52. ŠULEŘ, O. 2009. 100 klíčových manažerských technik: komunikování, vedení lidí, rozhodování a organizování. Brno: Computer Press.

53. ŠVAŘÍČEK, R. a ŠEĎOVÁ, K. 2014. Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách. Praha: Portál.

54. TASHAKKORI, A. a TEDDLIE, C. (eds.). 2003. Handbook of mixed methods in social and behavioural research. London: Sage.

55. VETEŠKA, J. a kol. 2013. Trendy a možnosti rozvoje dalšího profesního vzdělávání. Praha: Česká andragogická společnost.

56. VLČKOVÁ, K. 2011. Smíšený výzkum: Jedná se o nové a závažné téma? In Janík, T.; Knecht, P a Šebestová, S. (eds.) Smíšený design v pedagogickém výzkumu: Sborník příspěvků z 19. výroční konference České asociace pedagogického výzkumu (s. 1–6). Brno: Masarykova univerzita.

57. VODÁČEK, L. a O. VODÁČKOVÁ. 2013. Moderní management v teorii a praxi. Praha: Management Press.

Část II.

Okruhy Specializace Výchovné poradenství

1. Místo pedagogické diagnostiky v systému pedagogiky. Základní diagnostické pojmy. Vztah pedagogické diagnostiky a pedagogického výzkumu. Vztah pedagogické a psychologické diagnostiky. Význam pedagogické diagnostiky pro práci pedagoga.

2. Metody pedagogické diagnostiky a příklady jejich využití v praxi. Význam etických a právních principů při aplikaci metod v pedagogickém prostředí.

3. Odborné vymezení sociálního poradenství dle §37 zákona o sociálních službách. Osobnost poradce, etické principy. Formy pomoci klientovi, stadia sociálního poradenství. Přístupy v sociálním poradenství.

4. Vybrané metody práce s klientem. Fáze poradenského rozhovoru, práce se zakázkou klienta, neverbální komunikace, práce s prostorem. Strategie krizové intervence. Specifické skupiny klientů.

5. Prevence rizikového chování a její význam. Tvorba preventivně-výchovné strategie ve školách a školských zařízeních. Minimální preventivní program a školní vzdělávací program jako nástroje preventivní práce. Školní metodik prevence a jeho funkce.

6. Systém odborné pomoci a poradenských zařízení v řešení výchovných a vzdělávacích problémů žáků (státní, neziskový sektor). Odborná podpora ve škole – výchovný poradce, školní poradenské pracoviště (školní psycholog, speciální pedagog, sociální pedagog).

7. Interkulturní výchova, její cíle a obsah, vymezení souvisejících pojmů. Menšiny žijící v České republice, vztah menšina – většina. Problematika hodnot, hodnotové orientace; komparace. Aktuální problémy relevantní interkulturní výchově v České republice a v Evropě.

8. Dítě z kulturně odlišného prostředí. Dítě s odlišným mateřským jazykem. Činnosti pedagoga s heterogenní skupinou, příklady dobré praxe. Inkluze; integrace – její přínosy a úskalí.

9. Principy regionální a komunální sociální politiky. Strategie tvorby regionální sociální politiky (sociálně demografická analýza, sociálně ekonomická analýza, zjišťování sociálních problémů, metoda SWOT). Zdroje financování.

10. Vývoj sociálních služeb pro děti a mládež po roce 1989 v České republice. Typologie sociálních služeb pro děti a mládež (návaznost na komunitní plánování sociálních služeb v krajích, obcích).

11. Charakteristika služeb sociální prevence pro děti a mládež (raná péče, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, terénní programy, telefonická krizová intervence, tlumočnické služby). Strategie individuálního plánování. Odborné sociální poradenství. Legislativní ukotvení.

12. Pojetí andragogiky jako vědy o orientování dospělého v kritických uzlech nebo problémovém průběhu jeho životní dráhy. Zařízení a instituce (poradenské, primární pomoci, sociální péče apod.) podílející se na této pomoci. Sociálně právní poradenství pro seniory: oblasti, formy, témata, problémy. Vybrané strategie a typologie služeb.

13. Místo vzdělávání dospělých v kontextu celoživotního vzdělávání. Formální a neformální vzdělávání. Problematika informálního vzdělávání (učení). Způsobilost učit se a předpoklady úspěšného učení u dospělých. Problematika „výchovného“ působení na dospělé. Možnosti, programy, intervence pro sociálně znevýhodněné skupiny a osoby ohrožené sociální exkluzí.

14. Význam edukace seniorů ve vztahu k jedinci i ve vztahu ke společnosti. Funkce edukace seniorů. Edukace preseniorská, seniorská a proseniorská, transgenerační. Univerzity třetího věku, akademie třetího věku, jejich specifika a tematické zaměření. Aktivity klubů důchodců. Možnosti edukace a aktivizace seniorů v domovech pro seniory.

15. Základní pojmy a procesy školní pedagogiky (výchovně-vzdělávací proces, aktéři a průběh výchovně-vzdělávacího procesu, edukační prostředí, klima školy a třídy, sociálně negativní jevy ve škole ad.). Výchovný poradce ve škole a jeho role v řešení výchovně-vzdělávacích problémů žáků a kariérním poradenství. Spolupráce s učiteli, pracovníky školního poradenského pracoviště a rodiči. Praktický příklad: analýza postupu při řešení vybraného problému z pohledu sociálního pedagoga.

Literatura:

1. BARKER, R. 2003. The social work dictionary. Washington: NASW Press.

2. BEDNAŘÍKOVÁ, I. 2012. Kapitoly z andragogiky 1. a 2. 3. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

3. BEDNÁŘOVÁ, Z. a PELECH, L. 2000. Sociální práce na ulici – streetwork. Brno: Doplněk.

4. BENDL, S. a KUCHARSKÁ, A. 2008. Kapitoly ze školní pedagogiky a školní psychologie: skripta pro studenty vykonávající pedagogickou praxi. Praha: Univerzita Karlova.

5. BOČKOVÁ, V. 2002. Vzdělávání – průvodní jev života. Olomouc: Vydavatelství UP.

6. ČAMSKÝ, P., SEMBDNER, J. a D. KRUTILOVÁ. 2011. Sociální služby v ČR v teorii a praxi. 1. vyd. Praha: Portál.

7. ČÁP, D.; HENDRICHOVÁ, M. a kol. 2009. Výchovné poradenství. Praha: Wolters Kluwer.

8. ČECH, T. 2007. Vize uplatnění sociálního pedagoga v procesu ozdravení školy. In Řehulka, E. a kol. Škola a zdraví pro 21. století 2 [CD-ROM]. Brno: Masarykova univerzita.

9. ČECH, T. 2011. Dítě v těžké životní situaci a jeho odborná opora v českých školách. In Lukšík, I.; Smetanová, D. (ed.) Deti v ťažkých životných situáciách. Bratislava: Univerzita Komenského, s. 16-24.

10. ČECH, T. 2011. Škola a její preventivně-výchovná strategie jako předpoklad rozvoje kompetencí dětí. Prevence, 8(7), 4-7.

11. ČORNANIČOVÁ, R. 1998. Edukácia seniorov. Bratislava: Univerzita Komenského.

12. DRYDEN, W. 2008. Poradenství. 1. vyd. Praha: Portál.

13. Evropská charta místní samosprávy, Úmluva Rady Evropy č. 122. 1985.

14. GABURA, J. a PRUŽINSKÁ. J. 1995. Poradenský proces. Praha: SLON.

15. HARTL, P. 1999. Kompendium pedagogické psychologie dospělých. Praha: Karolinum.

16. HRABAL, V., PAVELKOVÁ, I. 2010. Jaký jsem učitel. Praha: Portál.

17. Inkluzivní škola (portál). Dostupné na URL https://www.inkluzivniskola.cz/.

18. JANEČKOVÁ, H. 2005. Sociální práce se starými lidmi. Sociální práce v praxi. Praha: Portál.

19. JANÍKOVÁ, M. 2009. Základy školní pedagogiky. Brno: Paido.

20. JUKLOVÁ, K. a kol. 2015. Vybrané kapitoly z pedagogiky a psychologie nejen pro speciální pedagogy. Hradec Králové: Gaudeamus.

21. JŮVA, V. a JŮVA, V. 1999. Úvod do pedagogiky. 4. dopl. vyd. Brno: Paido, 1999.

22. KIPP, D.; KIPP, K. 2002. Developmental Psychology:Childhood & adolescence. 9. vyd. Belmont: Wadsworth Group.

23. KNOTOVÁ, D. a kol. 2014. Školní poradenství. Praha: Grada.

24. KOČÍ, R. 2012. Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou. 1. vyd. Praha: Leges.

25. KOTOUS, J., MUNKOVÁ, G., ŠTEFKO, M. 2013. Obecné otázky sociální politiky. Praha: Ústav státu a práva AV ČR.

26. KREBS, V. a kol. 2010. Sociální politika. Praha: Wolters Kluwer,

27. LECHTA, V. (ed.) 2010. Základy inkluzivní pedagogiky. Praha: Portál.

28. MATĚJŮ, P., STRAKOVÁ, J. a VESELÝ, A. (eds.) (2010) Nerovnosti ve vzdělávání. Od měření k řešení. Praha: Slon.

29. MATOUŠEK O. 2008. Slovník sociální práce. Portál: Praha.

30. MERTIN, V. a KREJČOVÁ, L. 2013. Výchovné poradenství. Praha: Wolters Kluwer.

31. MERTIN, V., KREJČOVÁ, L. a kol. 2016. Metody a postupy poznávání žáka. Pedagogická diagnostika. 2., doplněné a aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer.

32. MICHALÍK, J. a kol. 2008. Poradenství uživatelům sociálních služeb. Praha: NRZP.

33. MIOVSKÝ, M. a kol. 2012. Výkladový slovník základních pojmů školské prevence rizikového chování. Praha: Univerzita Karlova.

34. MUSILOVÁ, M. 2003. Případová studie jako součást pedagogické praxe. Olomouc: PdF UP.

35. MUSILOVÁ, M. 2012. Pedagogická diagnostika. Olomouc: PVP.

36. NOVOSAD, L. 2006. Základy speciálního poradenství: specifika různých cílových skupin a práce s nimi. 2. vyd. Praha: Portál.

37. ONDRÁČEK, P. 2001. Vyrušování, neposlušnost a odmítání spolupráce. Pardubice: Univerzita Pardubice.

38. PALÁN, Z. 1997. Výkladový slovník vzdělávání dospělých. Praha: DAHA.

39. PALÁN, Z. 2003. Základy andragogiky. Praha: Vysoká škola J. A. Komenského.

40. PLISCHKE, J. 2008. Výuka žáka s odlišným mateřským jazykem z hlediska přípravy učitele. Olomouc, VUP.

41. Pojmosloví nízkoprahových zařízení pro děti a mládež (NZDM). 2008. Praha: Česká asociace streetwork, o. s.

42. PRŮCHA, J. 2001. Multikulturní výchova: teorie – praxe – výzkum. Praha: ISV.

43. PRŮCHA, J. 2004. Interkulturní psychologie. Praha: Portál.

44. PRŮCHA, J. 2010. Interkulturní komunikace. Praha: Grada.

45. PRŮCHA, J. 2013. Moderní pedagogika. 5., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Portál.

46. Strategie regionálního rozvoje České republiky na období 2014–2020. 2012. Praha: MMR.

47. ŠIŠKOVÁ, T. 1998. Výchova k toleranci a proti rasismu. Praha: Portál.

48. TITMANOVÁ, Michaela. 2019. Prevence rizikového chování: praktická příručka pro práci se třídou. Praha: Univerzita Karlova.

49. VÁGNEROVÁ, M. 2005. Vývojová psychologie I: dětství a dospívání. Praha: Karolinum.

50. VALIŠOVÁ, A., KASÍKOVÁ, H. a BUREŠ, M. 2011. Pedagogika pro učitele. 2., rozš. a aktualiz. vyd. Praha: Grada.

51. VODÁČKOVÁ, D. a kol. 2002. Krizová intervence. 1. vyd. Praha: Portál.

52. Zákon č. 104/1991 Sb. o Úmluvě o právech dítěte.

53. Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

54. Zákon č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., Listina základních práv a svobod.

55. Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů

56. ZELINKOVÁ, O. Poruchy učení. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-514-1..

57. ZILLIACUS, H. a HOLM, G. 2009. Multicultural education and intercultural education: Is there a difference?.